

esser, idet den Overenskomst skulde gaa ud paa, at man fremmede disse jyske Lovforslag for derved at vinde Interesse for en eventuel Gennemførelse af en Bane fra Kjøbenhavn til Køge, som jeg ikke tror, der er almindelig Interesse for paa Sjælland. Naturligvis er jeg ligesom formodentlig alle andre Medlemmer af Landstinget sædelig rystet, hvis en saadan Handel kan være sluttet, men jeg er det i særlig Grad, fordi den Handel gaar ud over os Sjællændere. Jeg mener, at det, vi skulde faa ud af denne Handel, er for lidt, det er jo noget, der ikke har Værdi, og det maa jo være god Grund til, at jeg kalder mig ganske særlig rystet og sædelig rystet ved denne Handel. Nu kan man nok sige, at man skal have den Tro til Indenrigsministeriet, at en saadan Handel ikke vil finde Fremme i det høje Indenrigsministerium. Men saa vist som jeg mener, at Tro er paa rette Sted, hvor den hører hjemme, saa mener jeg dog, at Gerningerne ere det, som man har at holde sig til, naar det gælder Jærnbaneanliggender, og nu er ganske vist den højtærede Indenrigsminister ny i Tjenesten, men der har dog i hans Tid været adskillige Ting, som kunde tyde paa, at jeg i alle Tilfælde ikke er i fuldstændig Overensstemmelse med ham paa de almindelige Jærnbaneomraader. Derfor finder jeg Anledning til at udtale mig, af Angst for, at han skulde indlade sig paa at fremme en Køge-Jærnbane. Jeg har nemlig læst i Bladene, at den højtærede Minister skulde have udtalt sig meget gunstig om en saadan Bane, og at han har udtalt, at han har stillet Jærnbanernes Undersøgelsesingeniør til Raadighed for dette Projekt, og det er af den Slags Ting, som ængster mig, fordi jeg som sagt mener, at denne Bane ikke bør have nogen Fremtid, eller at det i alle Tilfælde maa være en meget fjern Fremtid, der skulde kunne føre den igennem. Men der er ogsaa et andet Forhold, en anden Jærnbanehandling fra den højtærede Indenrigsministers Side af ganske nylig Dato, nemlig den Udnævnelse, vi nylig have læst om, af en Aspirant ved Statsbanedriften. Jeg begriber ikke, hvor dette Begreb „Aspirant“ hører hjemme, det forekommer mig, at der i Organisationsloven ikke findes noget Begreb, der hedder Aspirant, altsaa vil jeg antage, det er en ganske udenforstaaende, der er udnævnt til Skibsinspektør.

Formanden: Det ærede Medlem fjerner sig for meget fra den foreliggende Sag.

Lunn: Ja, jeg bøjer mig selvfølgelig for den højtærede Formands Kendelse i denne Sag, men jeg troede ikke, at det var at fjerne sig derfra; jeg vilde paavise det, som for mig vilde skræmme i denne Sag i Indenrigsministeriets Jærnbanehandling.

Formanden: Det ærede Medlem har hørt, at det er at fjerne sig for meget fra denne Sag.

Lunn: Ja, jeg har erklæret, at jeg bøjer mig for den højtærede Formands Kendelse.

Altsaa, jeg kunde for saa vidt anbefale dette Lovforslag, men jeg finder, at der af de fremhævede Grunde er Anledning til at opfordre Landstinget til dog at tage det under Overvejelse, at det ikke skulde gaa aldeles uundersøgt gennem Landstinget.

Sørensen-Egaa: Det foreliggende Lovforslag er jo meget lille, kun en eneste Linie. Det gaar ud paa at faa en Jærnbane fra Horsens til Odde. Ligesom det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Neergaard) vil jeg tillade mig at anbefale det. Det ærede 6te kongevalgte Medlem (Juul-Rysensteen) sagde, at der skulde tvingende Omstændigheder til for at gaa med til denne Bane. Jeg ved nu ikke, hvor meget der efter det ærede Medlems Mening skulde til, men en Kendsgerning er det, at Befolkningen i paagældende Egn har stillet sig meget offervillig, idet der af 6 Sogneraad, 1 Byraad og 2 Amtsråd er tegnet saa stor en Sum, som man mener udgør Halvdelen af Omkostningerne ved Baneanlægget, og man kommer saa til dette høje Ting og beder om at faa Loven som et Tillæg til Loven af 1894 og faa det halve fra Staten. Det forekommer mig nu, som der er udtalt fra det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Neergaard), at den Egn, Banen skal gaa igennem, har vist saa stor Interesse for Sagen, at det er fuldt berettiget at støtte dette Lovforslag. Det ærede Medlem omtalte ogsaa, at den private Bane fra Aarhus til Odde til Dels har kunnet betale sig, og naar man nu betænker, at der paa den korte Strækning, her er Tale om, paa 4—5 Mil, skal være 4 Stationer og 3 Holdepladser, er det et Bevis paa, at det er en tæt befolket Egn. Selv om der just ikke er „tvingende Omstændigheder“ til Stede, saa er det i alt Fald, som nævnt af det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds, en Sag, som har været